Giác Thư của Vụ trưởng Gia Đình Phật tử Vụ gửi Hòa thượng Thích Đức Chơn về việc tiếp tay cho tổ chức GĐPT của ông Nguyễn Châu phục vụ Giáo hội Phật giáo Nhà nước

PARIS, ngày 4.11.2008 (PTTPGQT) - **Lời giới thiệu :** Vấn đề Gia Đình Phật tử Việt Nam mấy năm qua là một vấn đề tế nhị. Tế nhị trong nghĩa tất cả mọi sinh hoạt xã hội, bất kể tôn giáo, giáo dục, văn hóa, kinh tế, xã hội... dưới chế độ Cộng sản đều bị biến tướng thành công cụ phục vụ chính trị cho Đảng và nhà nước XHCN.

Từ sự xâm nhập của chính trị cộng sản vào trong sinh hoạt cổ truyền dân tộc gây ra tranh chấp, biến thành cảnh "gà một nhà bôi mặt đá nhau". Giáo lý từ bi, trí tuệ rơi rụng, để lại những bồ thúng nhiệt tình trên vũ đài sơn phết bằng máu lệ và ngôn ngữ đôi co chợ búa.

Ra đời tại Huế vào đầu thập niên 40 dưới danh xưng Đoàn Đồng Ấu Phật tử. Trải qua thời gian, tiến trình giáo dục trẻ biến thành tổ chức Gia Đình Phật hóa Phổ giữa thập niên 40 và sang đầu thập niên 50 lấy danh xưng chính thức Gia Đình Phật tử Việt Nam, là bộ phận giáo dục trẻ của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN).

Sau năm 1975, cùng chung thế phận với Giáo hội mẹ là GHPGVNTN, Gia Đình Phật tử Việt Nam bị cấm hoạt động. Nhưng dần dà với sự trung kiên và đởm lược của giới Huynh trưởng lãnh đạo, tổ chức được phục hoạt trong thực tế dưới bóng các chùa viện ngoài đỏ trong vàng. Nghĩa là những chùa buộc lòng dựng bảng trực thuộc Giáo hội Phật giáo Nhà nước, nhưng chí và lòng thì trao trọn về GHPGVNTN.

Biết không thể khuất phục một tổ chức trẻ Phật giáo có nửa triệu đoàn viên, nhất là ở vào thời kỳ các vấn nạn xã hội và đạo đức ngày càng suy thóai, tiêu vong. Nên khoảng năm 1995, Ban Tôn giáo Chính phủ lập tâm sáp nhập tổ chức Gia Đình Phật tử vào Đoàn Thanh Niên Cộng sản Hồ Chí Minh. Nhưng âm mưu thất bại trước sự chống trả quyết liệt của giới lãnh đạo tổ chức Gia Đình Phật tử Việt Nam.

Chống, đánh, không xong, nhà cầm quyền cộng sản đổi sang ve vãn. Mật ngọt chết ruồi, nên trong chiến dịch ve vãn mới, cộng sản nắm bắt được vài Tăng sĩ và một số Huynh trưởng Gia Đình Phật tử nhẹ dạ về theo làm bàn đạp cho sự phân hóa thế hệ trẻ Phật giáo.

Sự việc xẩy ra khi nhân danh Ban Hướng dẫn Trung ương Gia Đình Phật tử Việt Nam, là tổ chức trực thuộc GHPGVNTN, ông Nguyễn Châu tự chuyên tự quyền viết bức thư đề ngày 25.5.1997 *"đệ trình Đại hội Giáo hội Phật giáo Việt Nam kỳ IV" ở* Hà Nội xin được

đặt mình dưới sự lãnh đạo của Giáo hội Nhà nước. Ông Nguyễn Châu viết :

- "Không một ai trong chúng con lại có ý nghĩ đặt tổ chức Gia Đình Phật tử Việt Nam ra ngoài Giáo hội" (Giáo hội ông Châu nói đây là Giáo hội Nhà nước) ;

- "Chúng con kính đạo đạt một thỉnh nguyện lên Đại hội Giáo hội là **cho phép chúng con được triệu tập một Đại hội Gia Đình Phật tử toàn quốc, đặt dưới sự chứng minh của Giáo hội để tập họp rộng rãi nguyện vọng trung thực của huynh trưởng Gia Đình Phật tử Việt Nam trong việc tu chỉnh sửa đổi Nội Quy.** Đó là điều thỉnh cầu duy nhất mà chúng con thấy cần phải đệ đạt lên Đại hội Giáo hội **để tránh những ngộ nhận cho rằng chúng con có ý đồ tách rời Giáo hội, chống báng Giáo hội"**.

Nhờ ông Nguyễn Châu viết thư xin xỏ "về với triều đình" Xã hội Chủ nghĩa, nên 5 tháng sau, Ban Tôn giáo Chính phủ chỉ đạo Hòa thượng Thích Minh Châu triệu tập một buổi họp nhằm thanh toán tổ chức Gia Đình Phật tử Việt Nam của GHPGVNTN. Buổi họp này tổ chức hôm 29.10.1997 tại Thiền viện Vạn Hạnh, Saigon, gồm có Hòa thượng **Thích Minh Châu** chủ tọa và các ông **Võ Đình Cường, Tống Hồ Cầm, Nguyễn Xuân Quyền, Nguyễn Châu**. Thành quả cuộc họp là tuyên định lập trường ly khai GHPGVNTN thông qua một Biên bản ký tên 5 người. Biên bản xác nhận :

- "Gia Đình Phật tử luôn luôn sinh hoạt trong khuôn khổ pháp lý của một tổ chức Phật giáo được Nhà nước chấp nhận" (tức Giáo hội Phật giáo Nhà nước do Đảng Công sản thiết lập năm 1981 để làm tay sai chính trị cho Cộng sản) ;

- "Gia Đình Phật tử cần tranh thủ để được sự quan tâm giúp đỡ cụ thể của Giáo hội Phật giáo Việt Nam trong các sinh hoạt" (tức Giáo hội Nhà nước do Cộng sản lập ra năm 1981 để làm tay sai chính trị cho Cộng sản).

Vài năm sau khi hoàn thành cuộc biến tướng một bộ phận trong tổ chức Gia Đình Phật tử Việt Nam quốc nội, ông Nguyễn Châu bay sang Hoa Kỳ vận động chuyển hướng các tổ chức Gia Đình Phật tử, từ miền Tây sang miền Đông Hoa Kỳ, theo con đường biến tướng Phật giáo của Đảng Cộng sản Việt Nam. Vì vậy mà tại Hoa Kỳ, cựu Ban Hướng dẫn Trung ương Gia Đình Phật tử của nhóm Bạch Hoa Mai nghiêng theo hướng ly khai của ông Châu từ đó. Năm 2004 dưới sự chỉ đạo của Thượng tọa Thích Tuệ Sỹ các nhóm này tổ chức cuộc họp thượng đỉnh một số huynh trưởng trong và ngoài nước tại Bồ đề Đạo tràng, Ấn Độ, và cho ra đời tổ chức mới, ly khai GHPGVNTN, lấy tên "Gia Đình Phật tử Việt Nam Trên Thế giới", một danh xưng không có trong Hiến chương GHPGVNTN. Vì vậy tổ chức này đã không được Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ, Viện trưởng Viện Hóa Đạo, chuẩn y.

Bức Giác Thư đăng toàn văn dưới đây ngoài sự phản đối Hòa thượng Thích Đức Chơn

dung dưỡng một tập thể đã ly khai Giáo hội, còn cho biết rõ về lập trường và nội tình của tổ chức Gia Đình Phật tử cùng sự phản bội của nhóm ông Nguyễn Châu ở trong nước :

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT
VIỆN HÓA ĐẠO

Kính Bạch Hoà Thượng

Con nghĩ rằng chắc Hoà Thượng còn nhớ cách đây vừa đúng một năm, vào ngày 18 tháng 10 âm lịch năm ngoái (Đinh Hợi-2007) nhân ngày giỗ Tổ Nguyên Thiều, Hoà Thượng Viện Trưởng Viện Hóa Đạo đã triệu tập Ban Chỉ Đạo Viện Hóa Đạo họp tại Chùa Giác Hoa ở Saigon, con được tham dự để trình bày tình hình Gia Đình Phật tử Việt Nam (GĐPTVN). Sau khi con trình bày xong , Hoà Thượng liền nói :

- Hôm nay tôi cũng xin trình bày khó khăn với Viện là khi Ban Hướng Dẫn Trung Ương của Anh Nguyễn Châu thành lập thì bị thầy Từ Mãn (Lâm Đồng) đuổi, họ chạy về xin nương tựa nơi tui (Già Lam), ***Chừ họ đi sai đường lối Giáo Hội mà đuổi đi thì tàn nhẫn mà chứa chấp thì Giáo Hội khiển trách****, chừ phải làm răng ?*

Để đánh tan không khí căng thẳng, Hoà Thượng Viện Trưởng cười nói :

- Thầy Nguyên Giác Trụ Trì chứ Ôn có Trụ Trì đâu mà Ôn lo.

Nhưng Ôn Thiện Hạnh thì nghiêm khắc nói :

- Lỗi tại mấy Thầy mà ra cả, ***mấy Thầy đừng chứa chấp thì họ tựa vào đâu mà chống Giáo Hội****, nếu họ khẳng định là trung thành với Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN) thì biểu họ qua chùa Giác Hoa (Văn Phòng Gíao hội) mà sinh hoạt.*

Hoà Thượng trả lời :

- Trong Ban Hướng Dẫn Trung Ương cũng có người tốt, người trung thành với Gíao hội chứ đâu phải là xấu hết, vậy tôi xin làm cầu nối giữa họ và Viện Hoá Đạo để họ có thỉnh nguyện gì xin Viện Hoá Đạo quan tâm.

Hoà Thượng Viện Trưởng nói ngay :

- Làm việc phải có nguyên tắc, không có cái cầu nào giữa họ với Viện cả, vì Viện đã cử

*Vụ Trưởng Gia Đình Phật tử Vụ rồi thì **việc gì cần họ cứ gặp Vụ Trưởng để giải quyết**, nếu Vụ Trưởng không giải quyết được thì mới trình lên Viện.*

Sau đó Hoà Thượng nói :

- Vậy thì tôi xin làm nhịp cầu giữa Ban Hướng Dẫn Trung Ương và Anh Vụ Trưởng.

Hoà Thượng Viện Trưởng và Ban Chỉ Đạo Viện Hóa Đạo đều đồng ý.

...Và con đã chờ đợi tròn một năm.

Một năm trông chờ Hoà Thượng xây một nhịp cầu để cho những người tốt trở về với Giáo Hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất như Hoà Thượng đã hứa trước Ban Chỉ Đạo Viện Hoá Đạo.

Thế nhưng thay vì xây một nhịp cầu, Hoà Thượng lại xây một pháo đài. Pháo đài ấy chính là "Ban Cố Vấn Giáo Hạnh" do Hoà Thượng thành lập ngày 16 tháng 9 năm 2008. Pháo đài ấy có 2 mục đích rất rõ rệt :

- Một là dùng tình cảm ngăn chận bước chân trở về của những ai có lòng với Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất .

- Hai là dùng cơ sở bảo bọc cho tổ chức Gia Đình Phật Tử của Anh Nguyễn Châu để khuyến khích họ tiếp tục con đường chống phá Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất.

Kính Bạch Hoà Thượng,

Nếu như Hoà Thượng là một người đứng ngoài Viện Hóa Đạo, GHPGVNTN, hoặc đã từ chức như Thầy Tuệ Sỹ, Thầy Đức Thắng, Thầy Phước An, hoặc thống thuộc Giáo hội Phật giáo Nhà nước như Thầy Phước Trí, Cô Như Tường, không còn liên quan gì đến GHPGVNTN thì con im lặng, không đặt vấn đề vì đó là quyền của Quí Thầy.

Nhưng ở đây Hoà Thượng là đương kim Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Cư Sĩ của Viện Hóa Đạo, GHPGVNTN, nghĩa là đang nằm trong Ban Chỉ Đạo của Viện Hóa Đạo mà lại đứng ra thành lập một Ban Cố Vấn Giáo Hạnh để nuôi dưỡng, yểm trợ cho tổ chức của Anh Nguyễn Châu, một tổ chức Gia Đình Phật tử mà Viện Hoá Đạo đã chính thức không thừa nhận vì không đi theo đường hướng của GHPGVNTN, thì việc làm ấy cần phải minh định rõ ràng.

Hoà Thượng có thể biện minh rằng Hoà Thượng không nhân danh Tổng Vụ Trưởng

Tổng Vụ Cư Sĩ, đây chỉ là việc làm cá nhân, nhưng con xin thưa rằng dù cá nhân hay Tổng Vụ Trưởng thì cũng là Hoà Thượng không hai, không khác.

Cho nên con xin đặt vấn đề để trình Hoà Thượng thanh lãm :

VẤN ĐỀ THỨ NHẤT LÀ
SỰ MÂU THUẪN CỦA NHỮNG LỜI CHỈ GIÁO

Kính Bạch Hoà Thượng

Đọc qua Biên Bản Buổi Họp của Chư Tôn Đức Cố Vấn Giáo Hạnh Ban Hướng Dẫn Trung ương Gia Đình Phật tử Việt Nam ngày 16/9/2008, con nhận thấy **Hoà Thượng cùng Quí Thầy đã dẫm đạp lên chính những điều mà Hoà Thượng và Quí Thầy đã chỉ giáo :**

1/. Biên Bản viết : "Chư Tôn Đức đồng tình với quan điểm mà Ban Hướng Dẫn Trung Ương hiện đang thực hiện, đó là lấy Nội Qui và Qui Chế Huynh Trưởng Gia Đình Phật tử Việt Nam đã được Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Tiền Nhiệm duyệt y làm kim chỉ nam để hành hoạt và y cứ vào Hiến Chương của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất để làm chỗ nương tựa về mặt pháp nhân và pháp lý cho tổ chức".

Kính Bạch Hoà Thượng ,

- Hiến Chương GHPGVNTN là văn bản pháp qui được ban hành nhằm thiết lập kỷ cương của Giáo Hội. Kỷ cương ấy được tôn trọng bởi giáo quyền từ cấp Trung ương đến địa phương. Nếu không có kỷ cương, không có giáo quyền tất nhiên Giáo Hội sẽ loạn lạc. Điều thứ 5 chương 3 Hiến chương qui định : Thành phần của GHPGVNTN gồm tăng sĩ và cư sĩ thuộc Bắc Tông và Nam Tông chấp nhận Bản Hiến Chương nầy. Như vậy Hoà Thượng đã chấp nhận Hiến Chương cho nên Hoà Thượng mới là thành viên của GHPGVNTN và đã trở thành Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Cư Sĩ của Viện Hóa Đạo. **Do đó, việc Hoà Thượng triệu tập, chủ toạ và thành lập Ban Cố Vấn Giáo Hạnh cho Tổ Chức Gia Đình Phật Tử của Anh Nguyễn Châu thì chính Hoà Thượng đã không tôn trọng giáo quyền và vượt ra ngoài kỷ cương mà Hiến Chương đã qui định.** Hoà Thượng dạy Tổ Chức GĐPT của Anh Nguyễn Châu y cứ, nương tựa vào Hiến Chương, nhưng Hoà Thượng không y cứ vào Hiến Chương để tổ chức ban Cố Vấn Giáo Hạnh, đó là mâu thuẫn thứ nhất.

- Nội Qui Gia Đình Phật tử cũng mang ý nghĩa tương tự như vậy, đặc biệt hơn là **Nội Qui chỉ có giá trị khi được Viện Hoá Đạo GHPGVNTN duyệt y** như Hoà Thượng đã

dạy. Quá khứ thì Viện Hoá đạo tiền nhiệm duyệt y, hiện tại thì Viện Hoá đạo đương nhiệm duyệt y. Quyền duyệt y là quyền của Viện Hoá Đạo chấp nhận mọi cơ cấu tổ chức được qui định trong Nội Qui Gia Đình Phật tử. Trong cơ cấu đó có điều 6 mục A chương 2 qui định rằng : bên cạnh Ban Hướng Dẫn Trung ương có một Ban Cố Vấn Giáo Hạnh. **Như vậy ban Cố Vấn Giáo Hạnh là một cơ cấu tổ chức của Gia Đình Phật tử được qui định trong Nội Qui cho nên nó phải chấp nhận sự duyệt y của Viện Hóa Đạo.** Hoà Thượng thành lập Ban Cố Vấn Giáo Hạnh trong bối cảnh hiện tại, bất cần sự duyệt y của Viện Hoá Đạo đương nhiệm tức là Hoà Thượng đã không tôn trọng Nội Qui Gia Đình Phật Tử Việt Nam. Hoà Thượng dạy tổ chức Gia Đình Phật tử của Anh Nguyễn Châu y cứ, nượng tựa vào Nội Qui nhưng Hoà Thượng lại không y cứ vào Nội Qui để thiết lập Ban Cố Vấn Giáo Hạnh đó là mâu thuẫn thứ hai.

- Qua 2 điều nêu trên, con thấy rằng **Hiến Chương GHPGVNTN và Nội Qui Gia Đ2nh Phật tử Việt Nam được viện dẫn trong biên bản như một tấm bình phong che mắt Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam**, Nhìn vào tấm bình phong đó Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam lầm tưởng rằng Hiến Chương và Nội Qui được tôn trọng tuyệt đối, nhưng sau tấm bình phong ấy là những việc làm trái Hiến Chương, trái Nội Qui mà sự ra đời của ban Cố Vấn Giáo Hạnh hôm nay là một bằng chứng cụ thể.

2/. Biên Bản viết : "Vậy kể từ nay trên nguyên tắc các Phật sự của Gia Đình Phật Tử Việt Nam khi hành hoạt đã đi đúng con đường của Chánh Pháp vì đã được xuất phát trên cơ sở của Tam Bảo (Phật Pháp Tăng) mà hành hoạt, và đó là chỗ y nương vững chãi nhất cho Gia Đình Phật Tử Việt Nam trong hiện tại cũng như tương lai".

Kính Bạch Hoà Thượng,

Ô hay ! Sao ở trên Hoà Thượng dạy y cứ vào Hiến Chương mà ở dưới Hoà Thượng dạy y cứ vào cơ sở Tam Bảo ? Con rất ngạc nhiên không hiểu nguyên tắc nầy do ai đặt ra. Nếu nguyên tắc nầy do Hoà Thượng và Quí Thầy trong Ban Cố Vấn đặt ra thì rõ ràng Hoà Thượng và Quí Thầy đã lầm lẫn giữa 2 phạm trù tu học và hành hoạt. Con đường tu học của Gia Đình Phật tử thì phải lấy Tam Bảo làm cơ sở đó là điều tất nhiên. Nhưng con đường hành hoạt của Gia Đình Phật tử thì phải y cứ, nương tựa vào đường hướng của Giáo hội, nếu hành hoạt mà không y nương vào Giáo hội thì ai chịu trách nhiệm pháp lý mà hành hoạt. Cho nên phải hiểu Cơ sở Tam Bảo là gì, đó chính là các vị Hiện Tiền Tăng. Nếu Hoà Thượng dạy Gia Đình Phật tử y nương vào các vị Hiện Tiền Tăng tức là **Hoà Thượng đã "vẽ đường cho hươu chạy", con đường đó chính là con đường ly khai GHPGVNTN. Bởi vì căn cứ vào lời dạy của Hoà Thượng, Gia Đình Phật tử hôm nay chạy theo Thầy nầy, hôm mai chạy theo Thầy khác, bất kể Thầy theo Giáo Hội nào, miễn sao được các Thầy bảo bọc che chở và xem đó như là nơi nương tựa vững chắc, bất cần Giáo hội có thừa nhận hay không. Do**

tư tưởng nầy mà tổ chức Gia Đình Phật tử của Anh Châu phủ nhận pháp lý của Giáo hội bởi vì họ đã có Hoà Thượng và Tu Viện Quảng Hương Già lam che chở. Đó là điều mâu thuẫn thứ ba.

3/. Biên Bản viết : "Chư Tôn Đức đề nghị Ban Hướng Dẫn Trung Ương cứ tiếp tục hướng hành hoạt Phật Sự như đã từng hành hoạt trong suốt thời gian qua".

Kính bạch Hoà Thượng,

Ban Hướng Dẫn Trung Ương của Anh Nguyễn Châu sinh hoạt tại Già Lam, nghĩa là rất thân cận với Hoà Thượng và chư tôn trong Ban Cố Vấn. Chắc chắn rằng Hoà Thượng và Chư Tôn đã thấy rõ trong quá trình hành hoạt, đã bao nhiêu lần họ bán đứng Gia Đình Phật Tử, bao nhiêu lần họ phản bội Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất. Con chỉ nêu 2 sự kiện tiêu biểu như sau :

a/- Anh Nguyễn Châu đã từng gởi Thỉnh Nguyện Thư số 950031/HDTU/TV lên Hoà Thượng Chủ Tịch Hội Đồng Trị Sự Trung Ương Giáo hội Phật giáo Việt Nam (Giáo hội Nhả nước) để xác định :

- "Không một ai trong chúng con lại có ý nghĩ đặt Tổ chức GĐPTVN ra ngoài Giáo hội" (Nhà nước).

- "Yêu cầu của chúng con (Gia Đình Phật tử) là cha mẹ (Giáo hội Nhà nước) cần thấu hiểu con cái và nguyện vọng chính đáng của con cái".

- "Xin triệu tập Đại Hội Gia Đình Phật tử toàn quốc đặt dưới sự chứng minh của Giáo hội (Nhà nước) để tránh những ngộ nhận cho rằng chúng con có ý đồ tách rời Giáo hội, chống báng Giáo hội" (Nhà nước).

Qua Thỉnh Nguyện Thư nầy, họ đã tình nguyện đem Gia Đình Phật tử đặt vào trong lòng Giáo hội Phật giáo Nhà nước, và đã xem Giáo hội nhà nước là cha mẹ. Trong lúc họ vẫn hô hào trung kiên trung trinh với Gia Đình Phật tử Việt Nam. Điều nầy Hoà Thượng và Quí Thầy biết rõ bởi vì trong thời điểm ấy Hoà Thượng và Quí Thầy đang là lãnh đạo GHPGVNTN và Cố Vấn Giáo Hạnh cho Ban Hướng Dẫn nầy. Không lẽ Hoà Thượng và Quí Thầy đồng loã với hành động tráo trở nầy sao ?

b/- Để đáp ứng lại Thỉnh Nguyện Thư nêu trên, ngày 29/10/1997 Hoà Thượng Thích Minh Châu (đại diện cho Giáo Hội Nhà nước) triệu tập 4 huynh trưởng cấp Dũng họp để khẳng định đường hướng sinh hoạt của Gia đình Phật tử Việt Nam. Anh Châu đã đến họp. Để hậu thuẫn cho anh Châu, tất cả thành viên Ban Hướng Dẫn Trung ương và các anh chị cấp Tấn Trung Ương đều có mặt tại Thiền viện Vạn Hạnh. Anh Châu đã cùng

với Anh Võ Đình Cường, anh Tống Hồ Cầm và anh Nguyễn Xuân Quyền ký biên bản đặt Gia đình Phật tử Việt Nam vào trong pháp lý của Giáo hội Nhà nước (điều 2) và tu chỉnh Nội Qui Gia Đình Phật tử cho phù hợp với Hiến Chương Giáo hội Phật giáo Nhà nước (điều 3).

Kính Bạch Hoà Thượng

Năm 1981 Nhà Nước Cộng Sản thành lập Giáo hội Phật giáo Việt Nam với mục đích biến Phật Giáo thành công cụ của Đảng, muốn thế họ phải tiêu diệt Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN). Chư Tôn Túc lãnh đạo GHPGVNTN quyết tâm bảo vệ Phật Giáo Việt Nam và GHPGVNTN bằng cả thân mạng, bằng cả máu xương, ***thì Ban Hướng Dẫn Trung Ương do Anh Nguyễn Châu lãnh đạo đã tự nạp mình cho Giáo hội Nhà nước. Hành động nầy không những bán đứng Gia đình Phật tử Việt Nam, phản bội GHPGVNTN mà còn là một hành động ô nhục cho Gia đình Phật tử Việt Nam, bởi vì trong lịch sử 60 năm qua, Gia đình Phật tử Việt Nam chưa bao giờ có một hành động khiếp nhược như thế trước bạo quyền***.
Không lẽ Hoà Thượng và Quí Thầy lại đồng loã với hành động nầy được sao ?

Nếu không thì tại sao Hoà Thượng và Quí Thầy lại khuyến khích họ cứ tiếp tục hướng hành hoạt Phật Sự như đã từng hành hoạt trong suốt thời gian qua ?
Có nghĩa là cứ tiếp tục con đường phản bội và đớn hèn như thế sao ? Đây là điểm mâu thuẫn thứ tư con xin nhắc đến.

VẤN ĐỀ THỨ HAI LÀ
XIN HÃY NHÌN RÕ BẢN CHẤT TỔ CHỨC GIA ĐÌNH PHẬT TỬ CỦA ANH NGUYỄN CHÂU

Kính Bạch Hoà Thượng,

Hoà Thượng, trên cương vị của một người **đang lãnh đạo GHPGVNTN**, Quí Thầy, trên cương vị của những người **đang nặng lòng với GHPGVNTN** *(như Quí Thầy nói)* trước khi thành lập Ban Cố Vấn Giáo Hạnh, Chư Vị đã thật tâm nhìn vào bản chất của tổ chức Gia đình Phật tử Việt Nam do Anh Nguyễn Châu lãnh đạo hay chưa ? Bản chất ấy đã bộc lộ trong suốt quá trình lãnh đạo Gia Đình Phật Tử Việt Nam và giờ đây nó đã được chính thức xác định trong bài Diễn Văn Khai Mạc Đại Hội "Gia đình Phật tử Việt Nam Trên Thế Giới" ngày 07/10/2008 vừa qua tại Bangkok, Thái Lan. Bản chất ấy được phơi bày qua 5 yếu tố sau :

1/. Bản chất dối trá :

Trong diễn văn anh Nguyễn Châu nói : **« *Ngày xưa chúng ta nắm tay nhau quanh***

hội trường Từ Đàm, bên trong có Quí Ngài Đại biểu sáu Tập Đoàn đang hội họp và hát bài "Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Bắc Nam Trung từ nay" khiến Chư Tôn rơi lệ, nhường nhịn nhau mà "TỔNG HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM ra đời" ».

Chùa Từ Đàm còn đó, hình bóng Đại Hội vẫn còn đây và ai cũng biết rằng bài hát Phật Giáo Việt Nam do Anh Lê Cao Phan sáng tác để chào mừng Đại Hội Thống Nhất Phật Giáo Việt Nam thành công và chào mừng Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam được thành lập. Nghĩa là nó được trình bày khi Đại Hội đã hoàn mãn và Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam ra đời. Nếu trong khi đang họp mà ngoài hát chào mừng thì mừng cái gì khi Đại Hội chưa có kết quả ? Như thế mà Quí Thầy cũng nghe được sao ?

Hơn nữa, đây cũng là một sự xúc phạm Chư Tôn Tiền Bối. Vì sự ra đời của Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam là kết tinh bằng trí tuệ, bằng con tim và khối óc của Chư Tôn Tiền Bối chứ đâu phải bằng cái tình cảm uỷ mỵ tầm thường mà diễn văn của anh Nguyễn Châu gán vào để bóp méo sự thật lịch sử hầu đánh bóng cho mình và lừa bịp các thế hệ đàn em. Chỉ chừng đó thôi là đã phơi bày bản chất dối trá, không tôn trọng sự thật, vi phạm điều luật thứ 3 của Gia đình Phật tử Việt Nam. Hoà Thượng bao che cho họ không lẽ Hoà Thượng muốn họ tiếp tục dối trá như thế sao.

2/. Bản chất ngạo mạn hỗn láo :

Trong Diễn Văn anh Nguyễn Châu nói : ***"Chúng ta không tự hào được Chư Tôn ưu ái xem như hệ phái thứ 12 mà là khiêm ái mừng vui, xin được đặt mình là một vụ trong 28 vụ của Viện Hoá Đạo".***

Kính Bạch Hoà Thượng,

Chư Vị Tôn Túc tham dự Đại Hội Thống Nhất Phật Giáo Việt Nam năm 1964 giờ người mất kẻ còn nhưng không phải đã tịch hết, mà đa số vẫn còn tại thế, đó là những chứng nhân thời đại. Tài liệu lịch sử Thành Lập Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, Huynh Trưởng Gia đình Phật tử Việt Nam vẫn đang học. Vậy mà các anh dám ngạo mạn đặt mình ngang hàng với các tông phái, các tập đoàn tham dự Đại Hội, bịa đặt ra việc Gia đình Phật tử Việt Nam được xem như là hệ phái thứ 12 (?!). Bóp méo lịch sử như vậy, ngạo mạn tự đắc như vậy các anh không hổ thẹn khi dạy Tam Qui Ngũ Giới và 5 điều luật Gia đình Phật tử cho các em sao ? Hoà Thượng bao che cho họ không lẽ Hoà Thượng muốn họ tiếp tục ngạo mạn hỗn láo như thế sao.

3/. Bản chất vong ân bội nghĩa

Trong Diễn Văn anh Nguyễn Châu nói : ***"Gia Đình Phật Tử Việt Nam không phải là một vụ ký sinh nơi Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất".***

Kính Bạch Hoà Thượng,

Con người ai cũng được mẹ cưu mang 9 tháng, sống bằng tinh chất của mẹ, còn nhỏ mẹ cho bú mớm, lớn lên cha mẹ nuôi dưỡng ăn học. Có ai không ký sinh vào cha mẹ trước khi trưởng thành ? Tổ chức Gia đình Phật tử Việt Nam cũng thế, Hội An Nam Phật Học không cưu mang thì làm sao có Đoàn Phật Học Đức Dục ? có đoàn Đồng Ấu Phật Tử ? có Gia Đình Phật Hoá Phổ ? Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam không ân cần dưỡng dục thì làm sao Gia đình Phật tử Việt Nam sống đến ngày hôm nay.

Gia đình Phật tử Việt Nam là một tổ chức con trong lòng tổ chức mẹ là GHPGVNTN. Như Vậy Gia đình Phật tử Việt Nam không thể trưởng thành như ngày hôm nay nếu như Giáo hội không bảo bọc nuôi dưỡng cả tinh thần lẫn vật chất. Ai hỗ trợ kinh phí cho các anh tổ chức các Đại Hội ? ai phê duyệt các văn kiện lập qui cho các anh ? ai cử quí Thầy lăn lộn dạy dỗ các anh hết trại nầy sang trại khác để các anh có được như ngày hôm nay ? Vậy mà giờ đây các anh nhìn Giáo hội như nhìn một người mẹ khốn khó vì bị tra tấn, bị tù đày, bị cướp hết tài sản, cướp hết tự do, chẳng nhờ vã gì được nữa nên các anh trở mặt để tuyên bố rằng : ***“Gia đình Phật tử không phải là một vụ ký sinh nơi GHPGVNTN”***, nghĩa là từ trước tới nay Gia đình Phật tử Việt Nam hoàn toàn tự lập không nhờ vã gì Giáo hội cả cho nên Giáo hội chẳng có ân nghĩa gì với chúng tôi. Cái bản chất vong ân bội nghĩa như vậy mà Hoà Thượng đồng tình được sao ?

4/. Bản chất bội bạc, mất gốc :

Trong Diễn Văn anh Nguyễn Châu nói : ***“Gia Đình Phật Tử…là một cây con cọng sinh và vươn tầm trong vườn hoa Đạo Pháp”.***

Kính Bạch Hoà Thượng

Ca dao Việt nam nói : “Cây có cội nước có nguồn”, con người không nguồn cội là con người mất gốc. Bởi vậy GHPGVNTN là cái cội, cái gốc, các ban ngành, từ cái gốc ấy mọc ra như những nhánh cây nối liền thân mẹ. Vậy mà các anh phủ nhận cái gốc của mình cho mình là một cây con cọng sinh vươn tầm trong vườn hoa đạo pháp !

Đã là một cây con thì nó độc lập không liên quan gì đến cây khác, nghĩa là nó từ lỗ nẻ chui lên, nó không phát xuất từ gốc của cây mẹ. Như vậy các anh đã khẳng định sự mất gốc của mình. Chối bỏ nguồn gốc là một hành động phản Sư diệt Tổ mà không Phật Tử nào không hiểu .

Hơn thế nữa các anh cho rằng ***“Gia đình Phật tử là một cây con cọng sinh vươn tầm trong vườn hoa đạo pháp”***. Đọc câu nầy ta hiểu ngay ý nghĩa của nó :

Cọng sinh nghĩa là tương tác với nhau để sống, mà đã là tương tác thì tôi với

anh bình đẳng chẳng ai hơn ai mà chẳng ai nợ nần ai. Anh dạy tôi thì tôi dạy lại anh, anh giúp tôi thì tôi giúp lại anh chẳng có gì là ân nghĩa. Ôi sao mà bạc bẽo thế.

Đã cọng sinh rồi mà còn **vươn tầm trong vườn hoa đạo pháp**. Đây là một lời thách thức bởi ***vì vươn tầm có nghĩa là tranh nhau để vươn lên***, nghĩa là có ngày Gia đình Phật tử sẽ vượt lên trên Giáo hội, mà quả thực như vậy, các anh đã tổ chức **"Gia đình Phật tử Việt Nam Trên Thế giới"**, vượt ra ngoài Hiến Chương GHPGVNTN, đồng thời hướng đến thành lập **"Gia đình Phật tử Trên Thế Giới"** để tự coi mình là một tổ chức phi chính phủ, như tổ chức Hướng Đạo, tổ chức Hoà Bình Xanh, tổ chức Ký Giả Không Biên Giới... khi đó các anh vượt ra ngoài tầm tay Giáo hội, không còn liên quan gì đến Giáo hội nữa, tự tung tự tác gì thì mặc sức mà làm. (Xin đọc tham luận về "Gia đình Phật tử Trên Thế Giới" của Nguyễn Đinh Khôi) Tham vọng dẫn đến bội bạc mất gốc như vậy mà Hoà Thượng bao che được sao ?

5./ Bản chất nô lệ (đây là vấn đề quan trọng xin Hoà Thượng và Quí Thầy đọc kỹ)

Trong Diễn Văn anh Nguyễn Châu nói : **"Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam *phát nguyện trước Tam Bảo và Tổ Chức sống cuộc sống có Lý Tưởng. Đó là thay mặt tổ chức thực hiện cho được mục đích của tổ chức nêu trên*, không liên quan gì đến tư tưởng, ý thức hệ chính trị cho dù Huynh Trưởng được hướng dẫn một cách cặn kẻ về lý thuyết căn bản xây dựng cơ cấu, chính thể, chế độ, các nhà nước pháp quyền trên thế giới".**

Kính Bạch Hoà Thượng

Thật là một câu nói dóc không tiền khoáng hậu, nhưng nó lại chứa đựng một dụng ý vô cùng nguy hiểm đó là **nô lệ hoá đoàn viên Gia đình Phật tử Việt Nam**.

Học cặn kẽ về các thể chế chính trị mà lại không liên quan gì đến tư tưởng, ý thức hệ chính trị thì học để làm gì ? Ta thấy rõ đây bản chất phản giáo dục của những người chủ trương, vì chính nó đã đi ngược lại **tinh thần giáo dục của Gia đình Phật tử, vì tinh thần giáo dục của Gia đình Phật tử là học phải đi đôi với hành** (tri hành hợp nhất), nghĩa là đem cái học để cải tạo bản thân, để tiến đến cải tạo xã hội.

Mà muốn cải tạo xã hội thì ta phải có nhận thức là xã hội đẹp hay xấu, đẹp thì ta phải gìn giữ mà xấu thì ta phải làm sao cho nó đẹp chứ. Từ nhận thức đó bắt buộc con người phải chọn giữa hai thái độ : một là tiếp tay với những kẻ đã làm cho xã hội điêu linh, dân tộc khốn khổ để mưu cầu danh lợi, hai là tiếp tay với những kẻ quyết tâm đưa xã hội đến tự do bình đẳng, đưa dân tộc đến ấm no hạnh phúc, dù phải hiến dâng cả cuộc đời. **Sự lựa chọn giữa hai thái độ ấy chính là lựa chọn một thái độ chính trị.** Nhờ thái độ chính trị ấy mà dân tộc Việt Nam đã cùng Lê Lợi, Nguyễn Trãi đánh tan quân Minh xâm lược, thoát khỏi ách ngàn năm nô lệ giặc Tàu. Nhờ thái độ chính trị ấy

mà toàn dân tham gia kháng chiến để không còn trăm năm nô lệ giặc Tây.

Gia đình Phật tử Việt Nam cũng vậy, muốn góp phần xây dựng xã hội giàu đẹp như mục đích đã đề ra thì phải ủng hộ những công trình kiến quốc và cứu quốc, phải tranh đấu loại bỏ những áp bức bất công chứ sao lại nói là không liên quan gì đến tư tưởng và ý thức hệ chính trị. Nếu không có ý thức chính trị thì làm sao có cuộc tranh đấu 1963 ?

Chủ trương Gia Đình Phật Tử không liên quan gì đến tư tưởng, ý thức hệ chính trị tức là các anh muốn giáo dục cho đàn em trở thành những kẻ nô lệ, hướng Gia đình Phật tử đi tới chỗ thụ động, để mặc cho các chế độ độc tài tham nhũng đè đầu cởi cổ, tàn hại Dân Tộc, bán đứng Tổ Quốc, xem như không liên quan gì đến mình, hoàn toàn trái ngược với tinh thần bất khuất của Dân Tộc Việt nam trong suốt bốn ngàn năm dựng nước và giữ nước mà Gia Đình Phật Tử Việt Nam đã đề cao trong chương trình tu học của Huynh Trưởng cũng như đoàn sinh.

Xuẩn động như vậy mà Hoà Thượng cũng bao che được sao ?

CÂU CHUYỆN KẾT THÚC

Kính Bạch Hoà Thượng,

Đại Hội Huynh Trưởng Toàn Quốc Gia Đình Phật Tử Việt Nam lần cuối cùng năm 1973 tại Đà Nẵng, trong Huấn Từ khai mạc, Đại Đức Thích Giác Đức, Quyền Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên, đã nói với Đại Hội rằng : ***"Các thế lực chính trị có thể dùng thế lực, có thể dùng tiền tài mua chuộc từng tập thể, từng cá nhân không phân biệt Tăng Già hay Cư Sĩ, không phân biệt Huynh Trưởng hay Đoàn Sinh. Sự mua chuộc ấy sẽ đổi lại quan niệm Dân Tộc, quan niệm Đạo Pháp, quan niệm về tổ chức Gia Đình Phật Tử chúng ta. Và như thế các Huynh Trưởng sẽ nhìn nhau không bằng cái nhìn chung trong ánh Đạo mà lúc đó sẽ nhìn nhau bằng con mắt ý thức hệ thù hằn vì chính trị".*** Lãnh hội được ý chỉ của Đại Đức Tổng Vụ Trưởng cho nên trong phiên họp khoáng đại để bầu Ban Hướng Dẫn Trung Ương, đại biểu của Thừa Thiên thỉnh thị ý kiến Đại Đức Tổng Vụ Trưởng rằng : *"Xin Đại Đức cho biết trước khi ra Chủ Toạ phiên họp, Viện Hoá Đạo có uỷ nhiệm cho Đại Đức đề cử ai ra làm Trưởng Ban Hướng Dẫn Trung Ương không ?"* Đại Đức trả lời : *"Không có một phiên họp chính thức nào của Viện để đề cử ai, tuy nhiên trước khi ra đây Thượng Toạ Quyền Viện Trưởng Viện Hoá Đạo (Ngài Thiện Minh) và Thượng Toạ Tổng Thư Ký Viện Hoá Đạo (nay là Đức Cố Đệ Tứ Tăng Thống) có nói với tôi là nên lưu ý anh Lương Hoàng Chuẩn hay anh Cao Chánh Hựu vào chức Trưởng Ban".*

Thầy nói thẳng giữa phòng họp để cho toàn thể Huynh Trưởng cùng nghe, để cho mọi người thấy rằng Giáo Hội không còn tin tưởng anh Võ Đình Cường nữa. Thế nhưng khi bầu cử anh Võ Đình Cường đã đắc cử với số phiếu tối đa (244/250 phiếu)

Đứng trước thực tế tình cảm đã chi phối nhận thức, Đại Đức Tổng Vụ Trưởng chỉ biết than trời là anh chị em đã quá nặng lòng với quá khứ mà quên nghĩ đến gian khổ ngày mai.

Vì thế mà hai năm nay con im lặng đợi chờ, không đả kích ai, không lôi kéo ai, kham nhẫn để từng bước thực hiện trách nhiệm mà Viện Hoá Đạo đã giao phó cho mình. Sở dĩ con im lặng là vì con luôn tôn trọng nhận thức của anh chị em Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam. **Nhận thức ấy phải được kết tinh trên tinh thần BI TRÍ DŨNG của người Huynh Trưởng chứ không phải trên tình cảm quá khứ như Đại Hội 1973 đã phạm sai lầm để lại bao hệ luỵ cho Gia Đình Phật Tử từ đó đến tận hôm nay. Vì thế con muốn Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử trở về với GHPGVNTN bằng đôi chân vững vàng của mình chứ không phải bằng sự lôi kéo, tuyên truyền, dụ dỗ bằng tình cảm, hoặc bằng vật chất.**

Nhìn lại một số người anh của một thời khả kính con không khỏi giật mình khi thấy họ đã biến thành những kẻ tổn hữu (không tổn hữu sao được khi chính họ chống lại Giáo Hội tức là chống lại cha mẹ mình đã đành, mà lại còn rỉ tai, mua chuộc, tổ chức đàn em chống lại cha mẹ, và để đạt được điều họ mong ước, họ đã sa chân vào việc vi phạm Ngũ giới, vi phạm 5 Điều luật Gia Đình Phật Tử khi nào mà họ không hay).
Kính Bạch Hoà Thượng

Năm 1973, lý trí của Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam đã bị tình cảm chi phối dù đã được Viện Hoá Đạo GHPGVNTN nhắc nhở. Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử đã tiếp tay cho anh Võ Đình Cường núp dưới danh nghĩa GHPGVNTN để thực hiện lý tưởng Cộng Sản của mình. Hiện nay, lịch sử đã tái diễn : **Gia Đình Phật Tử của anh Nguyễn Châu đang tiếp tay cho những thế lực tiếm danh GHPGVNTN để chống phá lại GHPGVNTN, mà trực diện là Hoà Thượng Viện Trưởng Viện Hoá Đạo, nhằm thực hiện âm mưu thành lập "một GHPGVNTN không Huyền Quang không Quảng Độ" như Thượng Toạ Tuệ Sỹ đã đề cập trước đây.**

Đứng về mặt tình cảm, có thể vì lòng từ bi, thương cho tổ chức Gia Đình Phật Tử của anh Nguyễn Châu bị Viện Hoá Đạo không thừa nhận, không có nơi nương tựa, nên Hoà Thượng đã thành lập Ban Cố Vấn Giáo Hạnh để thừa nhận họ, để họ có nơi nương tựa.

Nhưng về mặt lý trí chắc chắn Hoà Thượng thấy rõ : chỗ nương tựa nầy là cơ sở vững chắc để họ duy trì và phát triển tổ chức, tiếp tục con đường ly khai GHPGVNTN và phát triển các bản chất phản bội của họ.

Oái ăm thay, Hoà Thượng lại ra tay giúp họ khi Hòa thượng đang là Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Cư Sĩ trong Viện Hoá Đạo GHPGVNTN do Hoà Thượng Thích Quảng Độ làm Viện Trưởng

Bởi vậy, Giác Thư nầy con kính trình lên Hoà Thượng mà cũng là một cảnh báo chính thức của Vụ Trưởng Gia Đình Phật tử Vụ, Gia Đính Phật tử Việt Nam gởi đến Anh Chị Em Huynh Trưởng các cấp trong và ngoài nước trước một âm mưu tâm lý nguy hiểm cho sự tồn vong của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất hiện nay.

CẨN BẠCH
VỤ TRƯỞNG GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VỤ
GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM
(ấn ký)
Nguyên Chánh LÊ CÔNG CẦU